

زارالحدید

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: زارالحدید

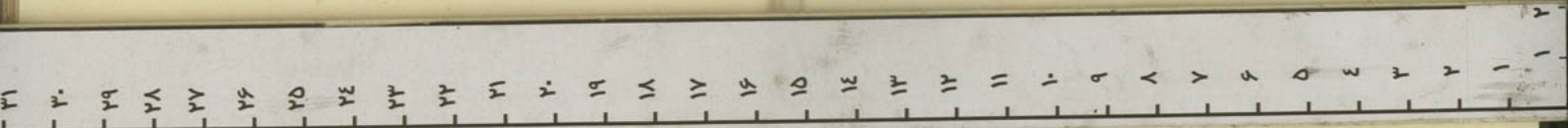
مؤلف: عظیمی

مترجم:

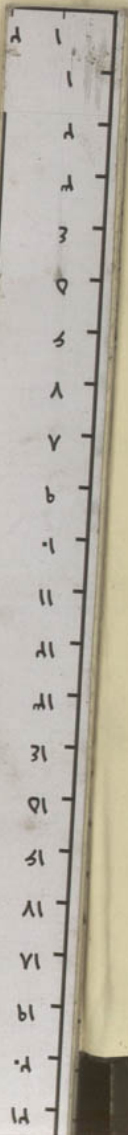
شماره قفسه: ۱۴۸۵۷

شماره ثبت کتاب: ۹۰۳۹۱

جمهوری اسلامی ایران

زارالحدید

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: زارالحدید

مؤلف: عظیمی

مترجم:

شماره قفسه: ۱۴۸۵۷

شماره ثبت کتاب: ۹۰۳۹۱

جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: زاد المعاد

مؤلف: علامه عینی

مترجم

شماره قفسه: ۱۴۸۵۷

شماره ثبت کتاب: ۹۰۳۹۱

جمهوری اسلامی ایران

1f. ΔΔV

9. 561

[illegible]

عني في ما في الذي كيف ليس من من نظرك لي بعد ما في وانت
لم تواليني الا بحبل في جوف الذي قول من امرى ما انت اهلكه وقد
بفضلك على مديني قد عمر حمله الذي قد سرت على ذنوبنا
في الدنيا وانا اخرج الى سرها على منك في الاخرى الذي قد سرت
الي اذ لم تظفرها الا من صبا الى الصالحين فله نصيب يوم القيامة
على زهر لا شها والى جودك بسط املى وعفوك افضل من عجلي
الذي سرت في بلغا لك يوم تقبض فيه بين عبادك الذي عنداري
التي عنداري من لم يستغن عن قول عدي فاقبل عدي يا احقرم
من عندك ليد السبوت الذي لا قد حاجتي ولا تحبب عني ولا
تضع منك رجائي واملى الذي لو اردت هواي لم تقديني و
لو اردت نصيبك لم تعافيني الذي ما اظنك تردني في حاجة قد كنت
عمرى في طلبها منك الذي قلت الحمد ابدادنا سريدا في يد ولا
يبعدك عني وترهني الذي انما عدي عني بحري اخذك بعفوك
وان اخذني بدوني اخذك بخيرك فان اخذتني لنا واعلنت
اهلنا اني اسئلك الذي ان كان صغر في جنب طاعتك على فقد
كن في جنب رجائك املى الذي كيف انقلب من عندك بالخيرة عني
وقد كان

آبدا

وقد كان من عني جودك ان تقديني بالحيات من موتا الذي قد انقلب
عمرى في سر السهونك واليك شبا في في سكر الشبا عني
الذي فكم استنقظ ايام اغترابي بك وقد كوني الى سبيل سخطك
الذي وانا عديك وان عديك فاقم بين يدك توسل بك
اليك الذي ناعدا فصل اليك ما كنت اوجحك بين قلبه اسجيا
من نظرك والى الحق منك اذ العفو نعم لكرمك الذي لم يكن في
حول فاسئل عن عديك الذي في وقتا بفضيلة لحياتك وحارده
ان اكون كنت فشكرك باذخاني في كرمك وليظهر قلبي ناسا
الغفلة عنك الذي نظرك في ناديه فاجاك واستعلمته
يعونك فاطاعتك يا قريبا لا سعاد من الغفر به ويا حاردا لا يخل
عن رجاءنا الذي هب لي قلبا يدنيه منك فومه وليا نافع
اليك صدمه ونظر اقرير بك حقه الذي ان من تقرب بك غير
محول ومن لا يد لك غير محول ومن قبلت عليه عن مملوك الذي
ان من انصح بك استنير وان من اعصم بك استنير وقد اذنت بك
يا الذي قد عجب عني من سرك ولا تحبني من سرك الذي فيني
في اهل ولايك مقام من رجاءنا في رجائك الذي والهي واهل
يدركك الى ذكرك واجعل عني في دوح نجاح امتاك وحل قدسك

الحيات عليك الا بحبل اهل طاعتك والى الصالح من سرك
فاني لا اقدر نفسي دفعا ولا املك لها نعم المولى اعبدك الضعيف
المذنب ومملوك الذنب العيب فله عني من عرفت عنه و
حملك وحببه سهم من عفو الذي هب لي طال الا في طالع اليك
واذا عبادا فلو بنا بعينا ونظرها اليك حتى عرفت انما العباد
حجب النور فتدلى الى عدي العفو ونصير ان وانا معافاة بعني
قدسك الى واجلي من نازيته فاجاك ولا عظمه فصير لي لك
فناحية سرك وعمل لك حبل الى لم اسلط على احسن عني فؤيت الا
يا من ولن قطع رجائي من جبال كرمك الذي ان كنت اعطاك يا قد
استعطيني لك فاصنع عني فوكل عديك الذي ان عطيني
الذي من كاري لم طوكت فقد بعني اليك الى كرم عطينك
الذي ان انا عني الغفلة على سدي لا فاكلك فقد بعني العفو في كرم
الا لك الذي ان دعاني الى عظم عفا بك فقد دعا في الى الحق
واسئل عني الذي انما قلت انا واليك اسئلك وارغب ان نصلي
على عني والحمد وان عجلي من يد ذكرك ولا يفتق عديك ولا
تفعل من شكرك ولا تستغف يا عني الذي واثقني بنور عزك الاله
تكون لك عاونا وعن سواك مخيرا ومنك خائفا فيا انا لجلال

والاكرام

والاكرام وصلى الله على محمد وآله الطاهرين وسلم تسليما كثيرا وان
مناجاة عني جليل القدرت وسمي من فاليه سملت ودهر
اوقات كمنصور قلب باشد خذلت مناسبت واز حضرت
صلى الله عليه واله سملت كرهكم در مجموع ماء سببان هنر من كوي
لا اله الا الله ولا نعبد الا انا وخلصين لله الذين في كوحرة المشركين
خون على عبادت هنر حاله در ما اراعل او بوليد وكنا هنر ما له
اذا وحوكت واز نبره يوفد ابد باري في ما ندما وسبب حجاب
واورهد بن كوي وبوليد وسبب معتر سملت كرا حضرت صادق
عليه السلام سوال كردند ان فضيلت من حزب حضرت فزود كرجل قال
كردند بداهن من سببان مروي كفت يا ابن رسول الله چه فواب دارد
كبي كرايت من سببان دارن وبعلم چه فواب دارد كفت والله
هفت فواب وصت كفت يا ابن رسول الله هفت بن علهما در بن
ماء حبست فزود كرهتم كردن وطلعت من بن علهما در بن علهما
فقد في كرايت حد وعا في ان تر بديست كرايت حجاب علهما شجر حور
تر بديست كرايت نا كره فبانت ماسد كوه احد صا حش سبب

أَنَاذُ

[illegible]

کند و هر صد نفر از اهل خانه او و معشایان او و شریک محمد را و هر ده نفر عبد
و ثواب دین و اوقات انجاء و عبادت کنند و گاه انجاء با و عطا کند و گاه نکند
و با سنانا جزئی گویند پس ایسانک اینست جای عهد و پیمان است خود را که ایسانک
او را و تقرب جویند بوی خدا عبادت بدینجا گزیند است بسیار مرغی
یا محمد منی بنزد نوی آدم جمع ملک که آسمان پای خود را صفت محمد و دین
نزد خدا عبادت منقول بودند و بعضی ایسانده بودند و بعضی در سر کعبه و
بعضی در حج و بودند و بعضی در دعا و بعضی در نیکی و بعضی در بدی و بعضی
باستغفار را یا محمد بدینجا گزیند و در این شب فطر چهره نوی ایسانک
انگشت وی آرزو هر نوی که در خان ایسانده باشد یا انگشت باشد
و هر کعبه و در سجود باشد یا منقول یا در ایساند و این شبی است که هر که
در خاک آلوده و غایت مستجاب میشود و هر که استغفار کند آمرزش میشود و هر که
توبه کند پذیرفته میشود و هر که کسی است که از غیر این شب فطر کرده
و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که هر که در شب رجب یا در شبان صد که هزاران
بکند یا هزار بار قل و الله احد یعنی در هر کعبه و در هر جغایه منقول و در هر روزی که
دعا از ترس حق باشد و متوجه آنکه صد ملت در بدینکه در امری که او را از عذاب
الهی می نخل ایساند یا شایع و خدا او را بر بعثت و می نقران باشد که در هر
دعا او را شریک شیطان نگاه دارند و می نقران باشد که در رجب و غیر آن و ایسانک
نشدند

فترى كرمي يري اي كبل في دعا حفظ نافي درهم من جبراد مره في كرم
 يا قاضي بكر من را درهم جده بكر من جوان ناكفات شره من سنان ان قوسود ويا اي
 كرمه نوب درهم من جبراد وادوسوي واليه كرمه من نوب اي كبل محبت
 قوم جبان شكه من جبراد نوب وكرامه من نوب وكرامه من نوب
 ودعا وبلغ من عود
 اللهم اني اسئلك وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 يسأل كل نبي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 التي تكلت بها كل نبي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 التي تكلت بها كل نبي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 الذي اسألك بكل نبي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 فترى

يا قاضي يا اقل الاقليات ويا اقل الاقليات اللهم اغفر لي الذنوب التي
 فعلت العيتم اللهم اغفر لي الذنوب التي فعلت العيتم اللهم اغفر لي
 الذنوب التي فعلت العيتم اللهم اغفر لي الذنوب التي فعلت العيتم اللهم اغفر لي
 اغفر لي الذنوب التي فعلت العيتم اللهم اغفر لي الذنوب التي فعلت العيتم اللهم اغفر لي
 اذنبته وكل خطيئة اخطاها اللهم اغفر لي الذنوب التي فعلت العيتم
 وانتفع بها في نفيك واسئلك بغيرك ان تدعيني من غمرك ان وكرك
 وتوعدني عن غمرك وان تلهمني وكرمتك اللهم اني اسئلك سؤال
 طامع متدلي خائض ان تلاميحي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 فاصبر في جميع الاموال ومواصيها اللهم واسئلك سؤال من استندت

اني اسئلك
 اللهم اغفر لي
 الذنوب التي
 فعلت العيتم

فاقته وانزل بك عندك ان يدعجته وعظمه فيها عندك دعجته
 اللهم عظمه سلطانك وعلم مكانك وعظم مكانك وعظم مكانك
 صررك وحيث قد رلك ولا يمكن العظم من كرمك اللهم لا احد
 الذي نوب غافل ولا يقابل سارا ولا لا في من علي القبح بالسن
 من لا غفرك لا الا انت سبحانك ويحذرك ظلمت نفسي وكرمت
 يجلي وكنت لي قد في ذكرك لي وكرمت علي الله مولاي كرم
 من قبيح سقته وكرم من فاجح من البلاء واقلمته وكرم من عشا في قته
 كرم من مكرم وقسمته وكرم من ثناء جميل انت اقل له لشكره اللهم
 عظمه بلان في قسطي وسؤالي وكرمت في عظمي وقسمته في
 اقل لي وحبيتي من نفي بعد مالي وتحييتك التي وبعثت كل نبي فيقول لك اني قد
 وتحييتك

ونفسي في انما ومطالي باستيدي فاسئلك بغيرك ان لا تلاميحي
 عندك دعاي سوء علي ومطالي ولا يفضيحي عظمي ما اطاعت عليه من
 ربي ولا انما جللي بالعقوبة علي ما علمته في عاوي من سوء فعلي
 واساءتي ودوام قسطي وبما اني وكنت سؤالي وعظمي وكنت اللهم
 بغيرك لي في كل الاموال كلها من وقا وعلي في جميع الامور عظمي ما اطاعت
 قبيح مني غيرك اسئلك كرمي والظرفي اسئلك ربي ومولا
 اجبت علي حكمك اتعت فيه هواي فتعجب كرمي من جبراد
 عدوي قهرني يا هووي وسعدني على ذالك القضاء فنجيا فميت يا رجا

اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَ بِوَدَائِهِ وَمَنْ كَادَ بِفَكْرِهٍ وَاجْتَبَىٰ مِنْ لَحْزَتِ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مِنْكَ وَأَقْرَبَ مِنْ مَنَزَلَةٍ مِنْكَ وَاسْتَوْدَعَهُمْ زُفْرَةً لَكَ
فَأَنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَحُبِّكَ يَجُودُكَ وَاعْطَفَ عَلَىٰ حُبِّكَ
وَاحْفَظَ بَيْنَ حُبِّكَ وَاعْتَدَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ لِحَابٍ وَأَقْلَبَ حُبَّكَ سَمِيمًا
فَمَنْ عَلَىٰ حُبِّهِ اجْتَلَيْتَ وَأَقْلَبَ عَقْرَبٍ وَاعْتَفَىٰ رَأْيِي فَأَيْلَتَ فَصَبْتُ
عَلَىٰ عِبَادِكَ عِبَادَكَ وَأَسْتَرْهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَفَرْتَهُمْ الْإِجَابَةَ فَأَيْلَتَ
بِاسْتِغْنَائِي وَصَحْبِي فَأَيْلَتَ بِاسْتِغْنَائِي مَدَدْتُ يَدِي فَبِعَبْرَتِكَ اسْتَجَبْ لِي
دُعَائِي وَكَلِّبْنِي مُنَاجَاةً وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَاءً وَكَفِّ عَنِّي سُرْمَةَ عَيْنِي
وَالْأَيْنِ مِنْ أَعْدَائِي بِاسْتِغْنَائِي بِإِصْرِهِمْ أَفِيْلَتَ لِي لَا أَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَأَيْلَتَ فَعَالَ

الْمَاشَاءَ بِأَمْرِ إِسْمَاعِيلَ وَهُوَ يُفْضِلُهَا وَطَاعَتُهُ عَنِ نَسَمٍ مِنْ رَأْسِ
مَالِكٍ إِلَى نِسَاءٍ فَمِنْهُمَا الْجَاءُ بِالسَّابِغِ الْغَضِيَّةِ بِأَدْفَعِ الْبَقْمِ يَأْمُرُ لِلنَّوْ
فِي الظُّلَمِ بِأَعَالِيهِمْ مِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا فَدَحَ مَا أَنْتَ
وَمَكَرَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَقَالَ نَبِيُّ الْمِيَاسِيَّةِ مِنْ آلِهِ فَسَلَّمَ تِلْكَ الْكِبْرَ الْكَبِيرَ

[illegible]

اَرْضَهُمْ وَجَعَلَهُمْ خَلْقَهُ السَّيِّئَةَ وَالْوَالِدَيْنِ فَخَلَفَانِ لَعْنَةُ عَاقِلٍ
 لَا تُعْلِمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا تُقْبَلُ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكُنْتَ قَفَرًا إِلَى
 خَلْقِكَ فَلَمْ تَصْرِفْ عَنِّي وَاجِبَكَ وَاجِبَتِي مِنْ صَاحِبِ خَلْقِكَ ثُمَّ الْفَقْدُ
 وَالْإِلْمُ وَالْقَسَاءُ وَالْعَدْرُ إِلَى أَصْحَابِ بَيْتِ الْبَقَاءِ وَأَمْرِي بِمَنْ الْفَنَاءُ
 عَلَى مَوَالِيٍّ وَأَيُّهَا إِلَهِي وَمُعَاذَا عَدَايَكَ وَالْغَيْبَةُ إِلَيْكَ وَالْهَمِيمَةُ
 مِنْكَ وَالْخَوْفُ وَالْوَقَارُ وَالْتَسْلِيمُ لَكَ وَالْتَوَكُّلُ بِكَ إِلَهِي وَإِيَّاكَ
 سُبْحَانَ سُلَيْكَ اللَّهُ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ مِثْلِكَ أَوْ مِثْلِي أَوْ جَوْوِي
 أَوْ قُوطِي أَوْ تَرَجِي أَوْ كَلَجِي أَوْ قَبِيلِي أَوْ قَرِيْبِي أَوْ مَعْنِي أَوْ شَيْءٍ
 أَوْ فِئَةٍ أَوْ قَوْمٍ أَوْ مِثْلِي أَوْ مِثْلِي أَوْ مِثْلِي أَوْ مِثْلِي أَوْ مِثْلِي أَوْ مِثْلِي
 أَنْ تَبْدِي لِي مَكَانًا يَوْمَ عِيْدِكَ وَقَفَاءً بِعِيْدِكَ قَرِيبًا لِقَبْلِ
 فَتَرْهَقِي الدُّنْيَا فَرْتَبِعِي فِيهَا عِيْدَكَ وَأَنْتَ فَطْلَانِيَّةٌ وَفَقِيرَةٌ
 تَصُوِّمُكَ السَّائِلُ ذَلِكَ بِأَمْرِ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ عِيْلِكَ تَفْعِلُ مَا كُنْتَ
 لَمْ تَنْزِلْ فِي حَرَمِكَ وَجَعَلْتَ تَطَاعًا فَافْعَلْكَ لَمْ تَنْزِلْ وَأَنَا وَهَيْلٌ لَمْ
 تَعْصِيكَ لَكُنَّا أَرْسَلْتَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَافْغِرْ عَوْدًا يَا
 أَحْسَنَ الْوَسِييْنَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ دَائِمًا لَا تَنْصِي وَلَا
 تَعُدُّ وَلَا تَقْدِرُ فَهَذَا عَمَلِي يَا أَرْحَمَ الْوَسِييْنَ
 تَبَارَكَ تَابًا بِمَنْ تَبَارَكَ عَلَيْهِمَا وَتَبَارَكَ عَلَيْهِمَا

باشد اما معاشرت که واجب است و باید و موجب فصل ترک نمائند بعنوان واجب
واجب خلاف باشد فصل ترک نمائند احتیاطا واجب بدین غرض که ترک باشد
فصل ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع حرکات را هم کند بهتر است
و اما آنها که واجب ترک آنها نکردن
بیمیری می خورد و چیزی آتش
مثلا و معاینه و معنای باشد در آن حال فی نیت که مطلق صوم واجب
و کفایت هر دو میشود اگر بعنوان معنای و بخیر اگر بعنوان معنای باشد مانند آنکه
در معامع و صراحتی که با دیگری را و عیاق داخل شود محل خلوت است و هم
خلوت در یخ و در آشپز و چیزی که در معنای مردم نباشد بخیر است
اشا مثلا نمائند سنگ و چوب و خاک و گیاه و آب فشرده از گیاه و غیره
باشد و انظر آنکه اگر بعنوان معنای باشد احتیاطا آن واجب است و لو طاعت
که اگر بکند قضا و کفایت بعمل آورد
بازال شود و خواه نشود و فعل آن موجب قضا و کفایت لازم میشود و منظور
که جمیع مردم بدین احوال مطلق صوم واجب قضا و کفایت است و بعضی
میدانند و اقلا احوال باقی ماندن بر جنبات ناجیه و انظر
واقعی آنست که مطلق آنست که موجب قضا و کفایت است
و بعضی مطلق دانسته اند و بعضی قضا و کفایت آنها واجب دانسته اند و لو طاعت
آنست که اگر در نجایات پاک شود پیش از جمیع عمل کند و اگر بکند لو طاعت
که مقرر کنند

مجلس خوارزم و جامع در اسلام آباد

که عمل کند بعد از هیچ فائدت و ضرر ازین بر ندارد و قضایا نیز کند و اگر جنب باشد
مستعد باشد احوط آنست که بقیتم کند و بقیتم را نشکند تا ناسج شود و جواب
بعد از حیضات در محال است که تفت عمل کردن داشته باشد و احتمال بسیار شد
دهد باینست و فضا را آنست که اگر ناسج بماند نشود و فضائات نیز نهرا و فضا
نبیند و بعضی واجب دانسته اند احوط آنست که اگر حیض بد تا صباح و غایت شد ^{در} ^{مستعد}
نداشته باشد بواضعات و کفایت الانهر است و این احوط است که اگر چه در بعضی
مستحق است و بعضی محرم حجاب در وقت وجوب فضات و این قول قویست
بلکه خلاف نیست و بجای آن محابو اعتقاد آنست که در حجاب بقیتم واجب
و اگر چه ناسج برسد فضا و کفایت هر دو واجب و اقوی و عدم وجوب
کفایت است و بعضی از متاخرات اعتقاد آنست که حجاب بعد از نماز شد
ان احکام حکم حجاب در وقت و در حجاب و در محرم فضا بقیتم نهاده و این
احوط است بلکه جایز از قوی نیست و بدانکه در فضا و محرم فضا و در محرم فضا
مبارک و حیضات نیز محرم فضا است که یا باید که هیچ و یا باید که در بد یا نه و حیضات
که در فضائی ماه رمضان میباشد که هیچ حجاب نشود و در غیر فضات احوط
که اگر هیچ ظاهر باشد و واجب معین نباشد ان و ضرر ازین بر ندارد و اگر معین
باشد از ضرر ازین بر ندارد و فضائی بقیتم را اگر عمل کرده باشد و بعضی
که کفایت در کار نباشد و اگر بد احوط است و ضرر ازینست که اگر حجاب
عمل بماند ناسج و بقیتم نیز و این عمل کند و غایت نیز کند و بقیتم نیز

صحیح است و در واجب عین اگر علما بنبی مراد کند و بنبی غیر مراد نیست
 و در غیر آنست که غیر از او را طاعت و قضاء میکند و گفتن اش وایم یعنی و
 اگر کسی عین را ندانوی بنبی مراد کند آن را فال نیست مراد عین آنکه و در واجب عین
 عین نان و الا نیست و نیز اگر کسی عین را ندانوی باشد و در غیره نیست
 نیست که اگر کسی بنبی مراد کرده باشد و مقدری بعمل آید و مراد باشد از او که مراد نیست
 بنابر آنکه کسی از بعضی علما باقی فال و در فطر و قیام و بعضی غیر
 بدان مراد نیست عین آنکه و در بعضی گفته اند که هر یک از مراد نیست که در فطر
 فطر نام مراد می یابد و اگر بعد از مراد نیست که خوبتر مراد نیست تا شایدا
 مرادین عین را غلط است بدلیل و بعضی از مراد بنبی فضا گفته
 بودند و بعضی قضای آنها و در کائنات فقیر و بطل نیست و لوط و رباب است
 بعضی از مراد حق بدلیل ساختن عین را غلط و درود علیک که مراد از امی افضل
 و در عین و در غیره و عبادت و لظیر عدم بطل نیست و لوط و عین است
 خداوند و دنیا کو احتیاجات یعنی طلب زوال عین که مراد احتیاجات
 بنبی فضا و گفتن است و مشهور است که هر یک از مراد و در عین که و از ان
 مراد و اهل بی خود و قضاء و گفتن از مراد و بعضی در این نام خود اندیش
 عین که نسبت بجهان خود باشد و مراد و از ان نباشد و لوط بلکه عین و در
 اما گفتن است مطلقا و در نظر هر یک از جهل یا امر یا صمدی از ان نیست
 خیال خود را درین مراد یا عین است عین شود و فضا از ان بدین مراد است و
 معنی آنست

و متناهی باشد خلقت و اظهار عدم وجود فضا و کثافت است
 و خروج عمل و اکثر موجب فضائی تمام می باشد و بعضی فضا و کثافت هر دو
 واجب می باشد و بعضی هیچ یک را واجب نمی باشد و مسئله مشکلی است
 و بعضی فضائی خالی از قوی نیست و معهود آنست که هرگاه قوی
 است می آید فضا را و نیست و بعضی فضا را واجب دانسته اند و این
 قول صحیح است حقه است و بعضی موجب فضا و کثافت هر دو
 دانسته اند و بعضی موجب فضائی تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب
 هیچ یک ندانسته اند و بعضی حق را واجب فضا دانسته اند و بعضی
 ظاهر را مانند شیاف می گویند دانسته اند و بعضی مطلقا می گویند دانسته اند
 و این قول قوی است و لواط آنست که بدان مرتبه حق را می کشد و اگر بگوید
 فضا بکشد و انصراف قوی آنست که چنانکه در دوا می کشد موجب فضا و در
 غیبه و معهود در بعضی تعوی می کشد ^{هرگاه} انصاف قوی آنست که می کشد
 و بعضی موجب فضا و کثافت دانسته اند و اگر بگوید در لواط احتیاج است
 در دفع گفتن و بعد از روئیدن و انصراف می کشد و اصل آنست که می کشد
 یا اگر بگوید در دفع گفتن فضا را می کشد و اصل آنست که می کشد که می کشد
 مسئله گفتن ندانسته باشد مسئله را بگوید و در حرمت آن شک نیست و بعضی
 در غیره موجب فضا و کثافت می دانند و بعضی می گویند اینها موجب فضا یا
 کثافت طین می کشد و علی اثر قوی نیست و لواط آنست که اگر بگوید فضا و کثافت هر دو
 می کشد

[illegible]

میان علما آنست که هر کسی مکان داشته باشد که بنا قیبت بلکه اگر هم نباشد
 باشد جایز است و آسان بین تابعی شخص خود و اگر معلوم شود که هیچ شود بگوید
 است اوقات که حوزی یا آشامید که ملا خضر نکرده باشد قضا واجب
 و کفارات واجب نیست و اگر کسی معصرت کند حیث و صوفی نماز واجب
 واجب احتیاطی و اگر قضا بر او واجب نباشد و اگر عیب و معصرت کند
 و آب جلعش ^{چیزی} بر قضا واجب نیست و این احوط است و ظاهر عدم وجوب
 مطلقا و در هر ایجابی و در وقت است که بعد از معصرت ستر آید این
 و این بدان و این احوط است در سترت و آب سترت است و در وقت
 که در وقت و در هر سترت زنان وقت بیدار است و در وقت باقی
 با ایشان و در وقت آنست که اگر ایت مخصوص صورت است که اینها عین است
 او باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و میگویند و حتم کشیدن
 که از اطعمی باشد که جلیق سید با در آن مشک باشد و مشک که ایت سترت است
 و حتم است این که بافت صفت خود و در جماعت است و سترت با اینها و حتم
 داخل شد و در جماعت که در صفت شد و میگویند و حتم است که با حتم
 و حتم است که در وقت نام نویسی و سایر بویهای خوش و میگویند و حتم
 بلکه در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 که در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت

[illegible][illegible]

جی کہندہ رئیس ادا دار و دین دار

مکتب

أَكَلُ

[illegible]

يَا سَيِّدِي
يَمَانَنَا

[illegible][illegible]

卷

وَرَجَعِي مَعَ النَّهْدِ وَأَحْبَابِي فِي عِلِّيِّنَ وَإِسَاءَتِي مَعْفُورَةٌ مَا نَحْبِبُ لِي
بَعْضًا نَأْتِيَانِي مِنْ قَلْبِي وَأَنَا كَأَذِيْبِ الشَّكِّ عَفِيٌّ مَرَّ مَاءًا حَسَنًا لِي وَأَنَا
وَالِدُ نِيَّاسَتِهِ وَفِي الْأَمْرِ حَسَنَةٌ وَفِيْنَا عَدَابَانَا وَأَحْمَرِي وَالْمَرْيَمُ فِيْهَا
وَكَمْرُكَ وَتَحْرُكُ وَالْغَيْبُ الْبَاطِنُ وَالْإِنَاءَةُ وَالْأَتِيَّةُ وَالْأَتِيَّةُ لِي مَا وَفَّقَ لَهُ
عَلَيَّ وَالْحَيُّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُعَوِّذُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
وَالْإِنْسَانُ الْعَلْبَاءُ وَالْكَرْبَاءُ وَالْأَلَاءُ سَأَلْتُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى آلِي وَعَلَى
وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَاللَّيْلَةِ وَمُجِبَّ الشُّهُدَاءِ وَسَلَامٍ
فِي عِلْبَتِي وَأَيَّاهُ مَعْفُورَةً وَأَنْ تُصَلِّيَ بَعْضَ بَنِي شَرِيهِ قَلْبِي وَأَيَّاهُ
بِهِمَا لَتَاكَ عَجَبٌ وَفُضِّلَ بِلَوْحَتِي وَأَنْ تَخْلُقَ لِي دَلِيلًا سَنَةً فِي
الْأَرْبَعِ سَنَةِ وَفِيهَا قَدْ بَلَدْنَا لِهَاجِرٍ وَأَنْ تَرْفَعَ فِيهَا خَيْرَ كَرَمٍ تَكْرُمُ
وَأَنْ تَعْلَمَ ذَلِكَ وَالْإِنْبَاءُ وَالْوَقْرُ وَالْقَوْفُ عَلَيَّ فَقَدْ كَرِهْتُ صَلَاتِي اللَّهُمَّ وَالْعَجَبُ
وَعَلَيْهِ السَّلَامُ يَا خَالِدَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

[illegible][illegible]

وہرمانی

و دیگر که هر یک را در شش یکی میسریم که در عرض سال میرود و دیگر که در کف قطره و مال نابالغ
و دیگر که در سینه واجب نبوده مگر نابالغ و دیگر که در عیال و عیال دیگری باشد و ما میسر نابالغی
آنست که در سینه قطره و نعلی که شرط است و ما میسر آنست که در کف و سینه
خود و عیال خود داشته باشد و را واجب است و اگر در کف و سینه باشد و اگر
قطره یک قطره را با عیال خود دست بدست یکی داد و عیال را از عیال بگیرد و یکی در کف
قطره را با عیال بد و با دیگر قطره را خارج قطره کند و از عیال هر یک که در کف و سینه باشد و از
آنکه عیال دیگری نباشد و در سینه قطره که عیال دیگری نباشد و را واجب است
یعنی باید بد و سینه هر یک که در سینه باشد و از عیال و از عیال مصاف که آن حق میسر
آور میسر باشد یعنی از شام و داخل شود بخانه و عیال را کند و اگر عیال شام و داخل
افتاد کند یا نکند و واجب نیست و سینه خانه و در کف و از شام و داخل شود و افطار بخند
مال و را واجب است که هر دو بد و با یکی از اینان باشد و دیگری واجب نیست و بد
قریه الحاق الله و اگر شخصی عیال و دنیا نداشته باشد و کس او را دهی و بخانه و دیگری باشد
زکوة او و عیال نیست و حق او هر چه عید بود از شام تا عید شام را عیال
بهر شام و از عیال میسر و دهی یا شخصی و را عیال شام باشد و در سینه عیال
و یکی از عیال که با عیال شام عید افطار کرده و بخانه را بد و با یکی حق میسر باشد و عید
شام باید بد و کف را واجب نیست و عیال آنست که در سینه او هر دو بد و سینه و کف
عیال که عیال باشد و حق بد و سینه است و حق میسر است که در کف و سینه و حق شام

عید است ناظر بر عزید و بعضی گفته اند تا شام نیز عزید و احوط آنست که در عید
 کند و پیش از نماز عزید بد و دیگر و صبح عید کند نیز خوب است و دیگر پیش از نماز عید
 نماز و نماز بعد از دیگر برای طهارت خود مستحب یا عید دیگر تا عید کند قصه بخداد
 و اگر عید کند ناظر بر عزید و احوط آنست که تا شام قصد او و قضاء نکند و اگر پیش از
 عید بکند قصد قربت عید و قصد صوم و فطر نکند یا اگر قصد کند که از نماز عید هم
 قضای فطر و رین واجب باشد و آنرا تصدق باشد و بدین ماضی و بعد وجوب و غیرین و آن
 و غیرین و آنکه در مکان هر که باقی باشد نفقش باشد بر او واجب است بر کسی نفقش از هر طرف
 فطر بر او است و اگر عیال شخصی دیگر باشد بر آن مستوفی بر اوست و اگر عیال دیگری
 نیز نباشد و اصر و احوط آنست که از فطر ایشان جدا دهد و از احتیاطی فطر مستوفی بر آنست که
 هر چه وقت غالب باشد حقوق او داده و احوط آنست که از فطر ایشان جدا کردی یا کند
 یا قوما یا بوی یا کف یا عید و غیر آنست که هر زمانه بد و بعد از آن و بوی است و بعد از آن
 هر وقت غالب بودی دهند و در پیش است که اگر یکساع از زمانه فطر بد و در دستر میارم
 از آنکه یکساع حال بد و تمامه فطر از هر شخص یکساع باید داد و صلح و موافق
 صاحب مشهور ظاهر است که نیز بر است و بجزایه متغال او بر هیچ متغالی و احوط آنست
 که بکف و بقیه نیز بد و نمایا نشاید آن است که بکف شاه بد و بد و باید یکساع
 بد و بد که حق است سالانه خود و عیال و غیره بد باشد و باید یکساع باشد و احوط
 آنست که منظار بر عیال نباشد و صلح باشد و احوط آنست که در هر وقت فطر تمامه
 شود

بجسد جامع الشرائط عادل بداند که او مستحق این پادشاهی و صفاتی او معتبر و ملاک
و معیارند و این را واجب است بدانند و احوال آنکه در فقیر و لکس نیز یکسان باشد نه در غنی
و بلیت که چند سر می توان داد و قطره را با بویال غنچه می توان داد و بیش از این عین دلیل
الغفر و دادن عصا بر آن که با پای کمر خسته و صاحب حق و پادشاه باشد و فقیر
سید را که بی سید دروغ و می توان داد و دست است که در زمین و بی سید می توان داد تا سر عهد و ملاک
و روز افشا سر کند و دست است که بر حق ما افشا کرد و وصل نیز می رسد و ملاک است
و معنی واجب است نه اند و در حضرت صادق علیه السلام در این باره می فرماید و می فرماید که
دور زنی همان کن و بیش از غل کوه که از آنجا آب نایاب و قصد فیض آب نایاب که فرستاده
شده **يَكُنْ عَلَى نَهْجِ كَلْبٍ** و آله بی بگویم **وَصَلِّ كُنْ وَجْهًا جَسَدًا** و در حق
بگو **اللَّهُمَّ لَعَلَّ لِقَاءَهُ لَدُنِّي** و بگو **وَجِبِ الْجَنَّةَ** و آیه **عَلَيْكَ الدُّعَاءُ** است
مقتدا از حبس صلوات الله علیه **اللَّهُمَّ** در این زمین است و ملاک است و غلاب بیله در آن
شده است و تا غنچه در میان حقیران نام و واجب است و در زمان غنی نام آنرا ملاک
ست میدانند و بجای آوردن راست میدانند و تنها این زمین کرد و بجا در فقیر
است که بجای آورند و بگویم **اللَّهُمَّ** و در حق خود و در حق خود از آنجا می رسد و تنها کردن
و تا غنچه در کعبه است و در کعبه اول بعد از نماز است **حُجَّ** یکبار می گویند و بعد از هر یکبار
یک **قُوت** می خواند و در هر یک بعد از نماز **حُجَّ** یکبار می گویند و در هر یک **قُوت** می خواند و در هر یک
مخصوصی دارد و در هر یک از آنجا می رسد **قُوت** تا هر یک از آنجا می رسد و هر یک از آنجا

كذلك في قوله عز وجل يا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب ويا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب ويا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب
والله اعلم بالصواب

استقر من عذابك يا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب ويا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب
والله اعلم بالصواب

الذين آمنوا من عذابك يا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب ويا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب
والله اعلم بالصواب

من عذابك يا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب ويا ايها الذين آمنوا انزلوا من كل جبل علىكم حصصا من الجبال من فضة وذهب
والله اعلم بالصواب

[illegible][illegible][illegible]

وَبَرَكَةُ إِلَهِكَ صَوْمًا بِأَدَبٍ بِأَدَبٍ أَلْهَمَ إِلَهِكَ الْحَقَّ لِحَقِّكَ فَتَنِي وَكَلَّمَكَ
نَبِيًّا مَذْكُورًا فَأَعْيَيْ عَلَى أَعْيَالِ الدُّنْيَا وَبَوَاحِشِ الدَّهْرِ وَكُتُبِ الزَّمَانِ وَكَلَّمَكَ
الْأَرْضَ وَصَعِبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَالْكَفَى شَرَّ مَا تَعَمَّلُ الْفَالُوتُ فِي الْأَرْضِ
الْقَهْمَ بِالْوَلَدِ فِي قَدْرِكَ وَدَسَنِي بِفَضْلِ الْكَلَمِ أَفْخَ سَامِعَ قَلْبِي بِكَ
فَانْزَعْنِي شُكْرًا وَتَوْفِيقًا وَعِيَادَةً فَخَيْرُهُ بِأَدَبِ الْعَالَمِينَ بِأَدَبِ بَارِي
بَارِي اللَّهِ الْمَلِيعِ عَلَى الْيَوْمِ الْجَلِيلِ بِعِثَةِ الْحِجَّةِ الْعُمْمَةِ اسْتَجِبْ عَنِّي عَافِيًا
وَاقْبَلْ مِنِّي وَاجْعَلْهُ دَعَا جَمَاعَةٍ بِإِيفَاءِ نِعْمَتِهِ نِعْمًا فَإِنَّ كُلَّ شَيْءٍ بِحَيْثُكَ
بِمَقْدَارِ اللَّهِ وَسَلِّمْ لِي شَأْنِيكَ فَإِنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ اللَّهِ وَالْكَلِمَةُ
لِي فِي عِلِّيَّتِي فِي كِتَابِي الْيَحْيَى وَلَا يَبْدُلُ بَأْسَ قَوْلٍ قَدْ غَفَرْتُ لِعِبْدِي مَا بَعْدَهُ
مِنْ قَبْلِهِ وَمَا أَفْرَأَ فَاسْتَجِبْ دَعْوَةَ دُعَاؤِي وَفَعِّلْ مَا حَقَّقْتُ لِنَفْسِي وَخَيْرُهُ
وَفَعِّلْهُ وَعَصْرُهُ وَمَدَنُهُ وَتَرْكَلَهُ وَمَا حَقَّقْتُ لَهُ مَا سَعَلَ سَعْدُ فَغَفَرْتُ
عَنْهُ مَنْ بَارِي بَارِي بَارِي بَارِي اللَّهِ إِنْ تَوَقَّعَ إِلَيْكَ بِذَلِكَ بَعْثُ أَسْرَاجِي
سَلِّمْ إِلَيْهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِخِلَاصِي وَخَلَاصِي وَالْوَدَى وَمَا لَكَ وَأَهْلِكَ وَلَدَيْكَ وَ
يُجِبْ دَعْوَةَ رَبِّي فَأَجَابَ مِنِّي وَجَّعَ الْمُسْتَجِيبِ وَالْمُسْتَجِيبِ وَكُلُّهُ وَالِدِي وَغَدَّ
فِي الْأَيْلَامِ مِنْ أَهْلِ الْيَوْمِ الْقَهْمِ وَفِي شَرِّ مَا تَعَمَّلُ الْفَالُوتُ فِي الْأَرْضِ
وَأَعْمَالُهَا وَاسْتَلْكَ تَوَهُّبِي عِزًّا وَغَضَبِي شَرًّا وَتَذَنُّجِي بِالْقَوْلِ
الْثَّانِي فِي الْحِجَّةِ الدُّنْيَا وَفِي الْأَرْضِ إِلَهِي وَوَكَّلْتُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَجَلَّ وَ

[illegible]

النَّاسِ
الَّذِينَ

يَا أَيُّهَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جِوَرَةَ اللَّهِ مِنْ حَلِيقَةِ وَاسِعَتِهِ عَلَى صَمِيحِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ
يَا تَوَلَايَ الْمَوْجِبَةَ أَجْعَلْهُ عَلَى حَلِيقَةٍ وَاسِعَةٍ عَلَى حَلِيقَةٍ وَاسِعَةٍ وَاسِعَةٍ وَاسِعَةٍ وَاسِعَةٍ
وَاسِعَةٍ مِنْ صَمِيحِ وَاسِعَتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ عَمَلَتْ حَقْلًا وَقَصَدَتْ مَعْدَنًا أَنَا
رَبُّهَا مِنْهُمْ وَبِشِعْرِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيقَةَ التَّوَلَايَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَرْثِيَا
أَسْأَلُكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ تَوَلَايَ وَبَيْتَ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَمَّ السَّيِّدَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ عَمَلَتْ حَقْلًا وَقَصَدَتْ مَعْدَنًا
نَامَسَكَ اللَّهُ لِيُحِلَّ لَنَا أَنَا وَرَبُّكَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَبِشِعْرِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ
يَا بَاهِغِي الْحُسَيْنِ أَنْزِلِي لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ فَكَلِمَتُكَ وَبَاهِغِي فَا مَرْثِيَا وَشَا عَيْفَا نَا
رَبُّكَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَبِشِعْرِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا أَمَّ مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ
سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَيْتِكَ وَبَيْتِكَ عَمَلِي الصَّلَاةُ عَلَى حَلِيقَةٍ وَاسِعَةٍ وَاسِعَةٍ وَاسِعَةٍ
أُمَّهُ عَمَلَتْ دَمًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ فَكَلِمَتُكَ وَاسْتَبَاتَ حَقْلُكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَسْبَابَ
أَسْبَابِهِمْ وَلَعَنَ اللَّهُ مَوَدَّتَهُمْ يَا أَلَمْ تَكُنْ مِنْ قَوْلِ لَحْمٍ أَنَا رَبُّكَ يَا إِلَهَ وَإِلَهَ مِنْهُمْ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي عَلَى بَيْتِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي
حَقْلِي عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا أَمَّ مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي مَنْ مَنَى بِشِعْرِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي عَلَى
بِشِعْرِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي عَلَى بَيْتِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي عَلَى بَيْتِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَوَلَايَ يَا بَاهِغِي عَلَى بَيْتِ عَلِيٍّ

این کتاب

[illegible][illegible]

وفاات و دوز و قتل اعظم است و دوز و عذاب و وفات و دوز شرط است و دوز
کند بنامه سیامت و دوز بنام ظالم است و دوز شکسته شدن شرکت مخالفان
است و دوز نفی هجوم است و دوز فتح است و دوز اعمال کاثران است و دوز ظلم
مذمت حاکمان و دوز عفو از گناه شیعیان است و دوز فرج ایشان است و دوز
موراست و دوز انابت بوی حق است و دوز زکات بر ممالک است و دوز نظرم
دور از نفع باغبانان است و دوز زکات شدن آب و هات و مکرکی مخالفان و دوز
خوشنوی مؤمنان است و دوز عید اهل بیت است و دوز ظفر باغیان جناب اسرار
بر مومن است و دوز مقبول شدن اعمال شیعیان و دوز پیش فرساده شدن
دوز نیا دینی مثنی بایست و دوز قتل منافقان است و دوز وقت معلوم است
و دوز سر اهل بیت است و دوز مؤمرات و دوز قهر بر دشمنان است و دوز عزت
شدن بنیان ضلع لسان است و دوز بیت کرام الکاتبان است و دوز بدندان یکی دوز
تنبیه است و دوز سرفراز است و دوز خنک شدن و لبای مؤمنان است و دوز
شهادت است و دوز کشتن از گناه و مؤمنان است و دوز ناله کی بوسنان است
ایمان است و دوز شیرینی کام ایمان است و دوز نوحه دلای مؤمنان است
دوز عطر کردن پادشاهی منافقان است و دوز نوبت اهل ایمان است و دوز
هائی مؤمنان از سر کاران است و دوز مظالم است و دوز مغالطه است و دوز
قبول اعانت است و دوز تحبیل و تغلب است و دوز عذر و عطیه است و دوز شک

شکرش است و روز با دی ملاقات و روز زبانت کون مؤمنان است
و روز عت کون و با بیان است و روز وسیدن رحمت الهی است و روز
بال کون اعمال است و روز فاش کردن زنا هاست و روز بر طرف شدن بد
عقبات و روز ترک گناهان کبیر است و روز ناکردن بخت و برین
عبادت و روز موعظه و نصیحت و روز انقباض و بشوایان دنایات حلیف
گفت پس اندوخته حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و خواستم و گفتم که در میان ما افاضل
خیر و آنچه امید و آسایان دادم که محبت این جوان و دانستن فضیلت این
هر چه بختی آید و روزی بنواهد و در عهد و بیعت و در ایات حد گفتند که
چو اجمعت را نادم بن اسحق شنیدیم هر یک خواستیم و سر برادر بسویدیم
و گفتم حد و حدی که از بدین کردار نکند و از این برای ما ناکند و فضیلت این
دردنما را ساینده پس بخوانای خود و کشیم و این روز را عید و حر و دایم
و صاحب کتاب زواید القوابی گفته است که این حدیث از خط علی بن محمد بن
علی و حدیث علیه نوشته و در کتب علی قلیت کردم حدیث و ثابت و دیگر مواضع
بسیار افتاد و این روایات خودم و سر اولاد شیعیان را که این روز را
تعظیم نمایند و اظهار حسرت و شادی در سایر مرتبکنندگان شیخ ابراهیم بن علی نقی
در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب مسال و التبع روایت کرده است
که هر روز نهم ماه ربیع الاول جمعی بنواختند و گفتند که گناهان را بر ما هر روز

وودعنا من مخرج معبد ودمع معبد وسيدون فاعرف ودع الله ثم ودع الله
كذلك امام جعفر صادق عليه السلام في ما ذكره من ميراث المؤمنين صلوات الله عليهم
ناه وبعث الاول باين وبادعت دعابهم من مودع وبادعت ما روي عنه عظم الشان
حديث مسلم نفق ورفقه كرجي بياني عهدي للمؤمنين عليه السلام علف باين
الكن باكن في جاساسي خضما يهوى ويقدر عي يهوى خوض خوض يهوى
ويغ نادا لم دل وادم تن يهوى بياني بالهم بعدي كراه ووضه مقدر
كم رجع مقدر ما يان ميثودس ووبقيلد باسب وبي مرتبه الله الكبر والكرام
على رسول الله صلى الله عليه وسلم وانه صلى الله عليه وسلم على البشر المذبح بالبرج المنير فوجدنا
السلام عليك على نبينا واهله الصلوات وسلامه وبركاته عليه السلام على ملائكة
الله عرافين جهنم الحرام ووجدنا الصريح الاذنين بين يدي من رجع ووجدنا السلام
عليك يا قاضي الاقضية والسلام عليك يا حيا والاقية والسلام عليك يا قاضي
الادوية والسلام عليك يا سيد السموم والسلام عليك يا ابا عبد الله العظيم
عليك يا حامي امير المؤمنين السلام عليك يا فاضل العرفان والحق واليقين والسلام عليك
يا قاضي الاقضية والسلام عليك يا ذوق غار من المودع والحق والسلام عليك يا حامي
الاخلاق والسلام عليك يا ذا لذة الاقضية والسلام عليك يا صاحب حق وحق
اللقاء والسلام عليك يا قاضي العرفان والحق والسلام عليك يا من سترت به ملكه
وميت السلام عليك يا حامي المومنين وكف الفقر والسلام عليك يا من وليت
الكعبة وذوق في النعماء وستر في النعماء وكانت شعور هذا الملك بركة الاصفاء
اليد على المصالح

السلام عليك يا مصباح القبا والسلام عليك يا من خصه الله بالخير والبر
السلام عليك يا من بات على ارض سائر الايام في روضة القبر فتر الا عماء
السلام عليك يا من ردت كذا النفس فاستغفر الله لها والسلام عليك يا من
اجل الله سبغت دمع يا من قايما في ابيد حبيب الله المومنين لنا وعلى السلام
عليك يا من ناسا لله به ويا حبيب على دم اذ عني السلام عليك يا فاضل النعماء
الذي من تركه عني ومن تاح عني هو السلام عليك يا من خاصك بالنعما
السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته والسلام يا حامي المومنين
وآتاب السلام عليك يا ايام ذوق الاقضية والسلام عليك يا من عرفت الحكمة وحصل
الحطاسا السلام عليك يا من عرفت الحكمة والحق والسلام عليك يا من عرفت الحكمة
عليك يا فاضل الحكمة الساطع يا القوا السلام عليك يا المصطفى يا حامي المومنين
السلام عليك يا من كثر الله المومنين القوا به يوم الامم السلام عليك يا من اخلص
فيه المومنين قاتنا السلام عليك يا فاضل الحكمة وفاضل الباشا السلام عليك يا من عرفت
سرا لا يلبس على رايه فاسم نفسه بالديت واسبابا السلام عليك يا من له
طوبى ومن ناس ورحمة الله وبركاته والسلام عليك يا قاضي عريف العرفان والحق
السلام عليك يا صاحب الحكمة والسلام عليك يا من ترفت في فاضل الحكمة
الناس يا من السلام عليك يا من كتب اسمه في النعماء وعلى شرفها السلام عليك يا من
الغيايب والابا السلام عليك يا من القربا السلام عليك يا من عرفت الحكمة ويا فاضل

السلام عليك يا حبيب ذوق النعماء والسلام عليك يا حامي المومنين والحق والسلام
عليك يا من عرفت الحكمة من حلاله في النعماء بركة القوا السلام عليك يا من تاحل في
نعمكم بين يدي في النعماء فاضل السلام عليك يا فاضل الاقضية والسلام عليك يا من عرفت
الله وبركاته والسلام عليك يا فاضل الحكمة والسلام عليك يا من عرفت الحكمة
ووجدنا الله وبركاته والسلام عليك يا ايام النعمين السلام عليك يا عباد المومنين
عليك يا عريف المومنين السلام عليك يا من عرفت الحكمة والسلام عليك يا حامي المومنين
عليك يا حامي المومنين والسلام عليك يا من عرفت الحكمة في ما روي عنه عظم الشان
عليك يا فاضل الحكمة من قاضي العرفان والحق والسلام عليك يا حامي المومنين
في النعماء وبن الباشا وذا لذة العرفان في ربيد اجبت السلام عليك يا من
علم الدين وسودع في الاقضية والاعرف صاحب لواء الحق وسافي اقباء
من حق خاتم النبيين السلام عليك يا من عرفت الحكمة وفاضل العرفان والحق والسلام
الاية المومنين ورحمة الله وبركاته والسلام على ابي عبد الله العظيم ورحمة الله وبركاته
جلبه القوي ومولاه الذي صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم في النعماء والسلام
الذي في السلام على الامام ابي جعفر علي ورحمة الله وبركاته والسلام على امام
المهدي ومصباح الدين وعلو النعماء وسافي لواء الحق وفاضل العرفان والحق والسلام
والنعماء والحق فاحذر على امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته والسلام على فاضل الاقضية
ونعم العباد وفاضل الاقضية وفاضل الحكمة وفاضل العرفان والحق والسلام على فاضل الحكمة

على النعماء وسفيدا الشجرة الحبيب من عظيم الاقضية والسلام على المومنين
التي في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء والحق
القاهرين والذين في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء
العظيم الذين في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء
الاية في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء
وما صدق الله في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء
وهو سولي الله صلى الله عليه وآله وسلم جعل له الله في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا
فاختار الصلوة والحق في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا وفاضل الاقضية والسلام على النعماء
في سبيل الله سائرنا حقا محمد عيسى عيسى الله عظيم الاية في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا
قلع الله من ذلك من حقت في ذلك من مقامك ولعن الله من بلغ ذلك
فمن عرفت الحكمة وفاضل الاقضية والسلام على فاضل الحكمة وفاضل العرفان والحق والسلام
لن فاولا السلام عليك ورحمة الله وبركاته برحمة الله وبركاته والسلام على فاضل الحكمة
وكواشدا انك تسع كل في وندم مقامك وفاضل الاقضية والسلام على فاضل الحكمة
والاداء يا مولاي يا حجة الله يا ابي عبد الله في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا
ذوبا قد انكسرت طهر في من عرفت الحكمة في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا
قد منبت في الله عز وجل والحق في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا
امر سلفه وكرن طاعتك بطاعة الله في الدنيا الحما والمومنين في الدنيا

[illegible]

منقول است که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که چه مانع است از آنرا بیکر باران کنی و یا
حب صلوات الله بر سر هر هفته بخوری یا در هر روز یک مرتبه گفتند فدای قوم میان من و آنست
هر سخنی از اینهاست فرمود که بالا این روی بیام خانه خود بی ملتفت بشوی بی حاجت
دست هیچ خود بسوزد یا بوی سنان بلند میگویی پس بی حاجت هر از حضرت ^{علیه السلام}
و میگوید اَلَمْ يَكُنْ لَكَ بِالْأَعْدَاءِ اِثْمٌ كَذَلِكَ يَا قَوْمَ اَعْمَالُ اَلَمْ يَكُنْ لَكَ اِثْمٌ كَذَلِكَ وَحَسْبُ
اَللّٰهُ وَكَانَ نَافِعًا فَشَدَّ يَدَیْ فَاَوْجَعَتْ وَفَرَسَدَ لَهَا كَرْبِیَا اَدَاةَ كَرْمِی
دوئی زیاده انداخته به حاجت زیادت میکنی و بدست هیچی از آن حضرت منقول
که کسی که ناخوش بعد دعا نداشت و در آستانه مایوسه بود یا در میان خانه خود و دعا
ناز را بگذارد و آشیان کند سلام بوی قهرهای آن سلام باین سید و در پیش ^{منقول} حضرت
آن سلمان بن عیسی که گفت پیغمبر فرمود که عیدت صادق علیه السلام که بگوید نعم
زیادت کم هرگاه خاصه را بدین عیدت خوانی و فرمود ای عیسی هرگاه خاصه را بدین
بیاسی پس روزی فرمود غسل کن یا وضو ساز و بالا درو بر آیم و از خود و دعا کن
مان زیادت کن و متوجه شوی بوی من بدرستی که هرگز مرگن زیارت کند در حیات
من حیث است که مرگن زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که مرگن زیادت کند بعد از
موت من حیث است که مرگن زیارت کرده است در حق من ^{دست}
میکنی و اینکه درین زمان از حضرت صاحب الاحوال طلب کردم در این اوقات و وضع دنیا
و آن گون دیگر بیاسار کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از اینها مخصوصه

[illegible]

وَعَايَتْ اُولَاهِمُ خَلْفَ لِلَّهِ وَعَايَتْ سُوْى كُلِّهِمُ لِلَّهِ وَعَايَتْ عِيْدِي بِرُحْمِ اللَّهِ وَكَلِمَةٍ
وَعَايَتْ بِحَقِّ بَيْتِ اللَّهِ وَتَقَرُّهُ وَتَوَلَّيْتُهَا وَعَايَتْ عَلَيَّ الْمَرْءُ الْمُوْمِنُ وَوَقُوْتُ رَبِّ
اللَّهِ وَتَعَلَّقْتُ بِوَدَادِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَوَقُوْتُ مَتَرِ الْمُوْمِنِ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَ
سَيِّدَ عَلِيَّكُمْ الْعَذَابُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ اَنَا يَا سَيِّدِي سَقَرُ يَا لِي
بَلَّ قَعْرُ وَالِي سَيِّدِكَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَانِي اَنْتَ الْمَرْءُ الْمُوْمِنُ وَالِي اَخْبَنُكَ الْحَسَنُ وَالِيكَ
يَا لَوْلَايَ عَلَيَّتْ سَلَامُ اللَّهِ وَتَحْتَهُ وَكَانَ مِنْ رِزْقِي لَكَ بَقْلِي وَاسْلَابُ وَتَجَمُّعُ
جَوَارِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي سَقَرِي لِقَوْلِكَ ذَلِكَ سَوِيًّا وَاَنَا يَا اَمْرَةً وَمِنَ اَعْمَالِكَ وَ
الْقَبْرِ اَكُنَّكُمْ وَعَلَيْكُمْ اَنْتَ يَا نَافِلَهِ وَابْنُكُمْ اَجْمَعُونَ قَسَمْتُ لَكُمْ سُلُوْا نَافِلَهُ وَمِنْوَانَهُ
وَتَحْتَهُ وَتَوَكَّلْتُ بِرَأْسِي كَرْدِي وَنَايِبِي عَفْوُهُ وَوَعْدِي كَرْدِي سَقَرِي
بَنَاصِيْنِ عَلَيَّ الْكَرْمَانُ وَفِي رَأْسِي يَا مَهْ جَوْعُ مَعْنُونِ اسْتَ وَسَلَامُ مَكْنِي يَا مَوْلَايَ
سَلَامُ بِرِغْلِي مَكْنِي وَمَطْلَبِي وَمَا جَاءَ يَدَايَ وَاسْتَخْرَتُهَا بِجَهْلِي كَمْ تَانُ سَلَامُكُمْ
كَذَا نَدِيَارِي هَمْسَ كَمْ تَانُ اسْتَوْكُنَّ بِرَأْسِي بِرَأْسِي كَمْ تَانُ كَمْتُ وَهَمْسَ تَرْتِ
كَمْ تَانُ اسْتَ بِرِغْلِي بِجَانِبِ قُرْآنِي مَعْ حَقِّ نَافِلَتِهِ عَلَيْهِ وَسَلَامُكُمْ اَنَا وَدَوْلَتُكَ
يَا لَوْلَايَ يَا تَوْفَلَايَ وَسَيِّدِي يَا تَنْ سَيِّدِي وَوَقُوْتُ عَلَيَّ يَا لَوْلَايَ يَا
سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَوَقُوْتُ عِلْمُهُ اسَا دُفِي يَا مَعْتَرُ النُّجْدَةِ قَسَمْتُ لَكُمْ
سَلَامُ اللَّهِ وَتَوَكَّلْتُ وَوَعْدُهُ

حاجت مامان است سحر تو بوی و اضطرار به

هاده و چند احتمال داده بهتر است که این را در پیرامون او و عیال او بگویند و بهتر است

[illegible][illegible]

اِنْ تَوَلَّيْتُ الْقَوْمَ وَلَيْسَتْ بِجَمْعٍ صَدَقَ عَلَيَّ اِلَهُمْ سَقَطَ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ يَا اَبِي
 عَدُوَّ يَوْمَ لَمْ يَخْلُجْ اِلَّا مَنَازِلَهُمْ قَامَ مَا بَاشَدَ وَكَرِهْتَ لَمْ تَخْلُجْ عَنْهُمْ جِهَنَّمُ وَجَدَ خَدَّاهُ
 قَبْلَ عَيْنِكَ اَمْ تَرَاهُ مَدِينَةً غَضِبْتَ بَاشَدَ وَجْهَهُمْ وَجَدَ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ اَمْ تَرَاهُ كَلِمَةً فَرَادَ
 وَهَلْ لَنَا مَا نَزَلَ عِنْدَكَ وَهَلْ نَدْبُ الْاَلَمِ وَتَبْلُغُ الْعِلْمَ وَتَرَاهُ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ
 وَتَبْلُغُ الْعِلْمَ وَتَرَاهُ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ وَتَبْلُغُ الْعِلْمَ وَتَرَاهُ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ
 الْفَرَادِ الْعِلْمَ وَتَرَاهُ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ وَتَبْلُغُ الْعِلْمَ وَتَرَاهُ لَكَ مِنْهُمْ جِهَنَّمُ
 يَوْمَ تَكُونُ الْكَلِمَةُ وَتَكُونُ الْعِلْمُ وَتَكُونُ الْعِلْمُ وَتَكُونُ الْعِلْمُ
 الَّذِي اسْتَفْتَيْتَ بِهِ الْقَوَاتِ وَالْاَعْمُوْنِ وَبَاسِلَتِ الَّذِي بَصَلَ بِهِ الْقَوَاتِ
 وَالْاَعْمُوْنِ قَبْلَ حُلِيِّ وَيَا حَيُّ بَعْدَ حُلِيِّ وَيَا حَيُّ بَعْدَ حُلِيِّ وَيَا حَيُّ بَعْدَ حُلِيِّ
 يَا مُبْتَغِي الْحَيَاةِ وَيَا حَيُّ الْاِلَهِ الْاَسْتِ الْاَلَمِ كَلْفَ مَوْلَايَ اِيَامَ الْعَادَةِ الْعِلْمِ
 الْفَارَاقِ لَمْ تَكْ صَوْلَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى اِيَامِهِ الْفَارَاقِ عَنْ تَجَمُّعِ الْوُجُوهِ وَالْاَلَمِ
 فِي مَسَاقِ الْاَلَمِ وَتَعَادِلَ عِبَادَتِهِمْ فَجَعَلْنَا قَبْلَ هَذَا وَجْهَهُمْ هَذَا وَجْهَهُ
 عَنْ وَالِدِي مِنَ الْعَوَالِمِ وَتَعَادِلَ عِبَادَتِهِمْ فَجَعَلْنَا قَبْلَ هَذَا وَجْهَهُمْ هَذَا وَجْهَهُ
 نَاسًا طَرَفَ كُنَا لَمْ تَكْ اِنْ اَسْأَلُ فِي جِهَنَّمِ يَوْمِي فَمَا وَجْهَهُمْ وَنَاسًا
 عَدُوًّا وَفَعَلًا وَبَعْدَ لَكَ فِي عَنِّي لَاسْعُوْلَ عَنَّا وَلَا اَوَّلَ بَدَا لَكَ اَلَمِ تَسْلِفِي
 مِنْ اَفْصَارِي وَتَحَوَّلِيهِ وَالْقَابِ عَنَّا وَالْمُسَارِعِيهِ اِلَيْهِ فِي فَنَاءِ وَحَايِي
 وَالْمُسْلِمِيهِ لِاَمَامِي وَالْحَايِي عَنَّا وَالْمُسَارِعِيهِ اِلَيْهِ فِي فَنَاءِ وَحَايِي

[illegible]

مستور
دا که میان فلما و حقو گشت که نام حضرت حاجی خاوند شایان پیر می توان کرد
که هر دو صاحب شود و همچنین بخت فضای نامی می توان کرد و خدا دیت در این مقام
و او ندانست و همچنین بخت بخیره اولی که باز فریده و ادا و وفا و یکبخت نام حضرت
بگفت و خدای تعالی بخت و یکس احوط و زکات و روبات و ده دشت است و گفت
علما گفتند اولی که می گویید و بختی باشد می تواند نام حضرت با و نام بختی است
چنانچه و بختی است و بخت حدیث صحیح در دشت است که می گویید که در کتب است
حضرت با گفت و او را هر چه می رود و هر چه می توان و نام کار هر چه و در هر چه و یکی در دشت
و یکی بخت و گرد بخت و در بخت گفت و هر با هم بگفت حضرت است و در بخت می توان
حضرت با و در دشت است که می گویید و بختی است نام حضرت در هر چه می توان و یکی در دشت
که ظاهر می آید و می توان و در علما می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
ظاهر می آید و بختی است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
که می توان و در دشت است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
از احیاء نفاذ و در هر چه می توان و بختی است که می گویید و در بخت می توان
و علما و بختی است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
در هر چه می توان و بختی است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
است که می گویید و بختی است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
و در دشت است که می گویید و بختی است که می گویید و بختی است که می گویید و در بخت می توان
که در دشت

[illegible]

[illegible]

امام عبدالحق علیه السلام فرمود که هرگز در دنیا وقتی است مگر در بعضی مودت برادران
کردن در اینجا در فضیلت ناخواه است و هرگز در آن مگر در حقیقت است که آن
کشته است و در حدیث صحیح از حضرت باقر عقیل است که هرگاه کسی در وقت حیات
با یک کلمات در حق یقین آورد که **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي**
الْإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي الْإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي
وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَدِّ الْعَرْشَ الْعَلِيِّ وَتَحْتَ الْعَرْشِ الْعَلِيِّ در هر روز
مقول است که چون این کلمات را یقین کردی مگر در هر روز این را یقین
نکردی بروی آن گشت و حضرت در هر روز این کلمات را یقین میفرمود و در این
حضرت فرمود که هرگاه ادا این آیه ختم حیات داد و حضرت صادق علیه السلام
که هر یک غیبت می کند که سلطان در وقت حیات حیات را موقوف می کند
و او که ادا می کند و در هر روز خود را با این مفاد وقت کند و در هر روز کامل باشد
نیاید دست بر او یا نشاید در حال یقین ایشان بکشد کلمات فزع و نصیحت
در حدیث حدیث از اقره حضرت سیرات و آثار ظاهرین صلوات الله علیه بر یک یک است
ناز می کند گفتی باز ماند و اینجا است که هر یک از سانیان کند این عالم
تلقین و کند با **يَا مَنْ يَقُولُ الصَّبْرَ وَكَفَعُوا عَنِ الْكِبْرِ اَيْدِيَهُمْ عَنِ الصَّبْرِ وَافْعُ**
عَنِ الْكِبْرِ اَيْدِيَهُمْ عَنِ الْعَفْوِ وَتَحْتَمُّهُمْ و دعوات دیگر **اَيُّهَا الْعَفْوُ الْعَفْوُ** یعنی
روح او را فزع کند است که در هر روز و هر روز و در هر روز و در هر روز

[illegible][illegible]

از غسل دادن و کندن کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام دیگر و بعضی است بعضی
بر وجهی است که یکی بکند از همه و بعضی دیگر و اگر هر یک کند همه قیامت می شود و بعضی
مالا آنست که لا بد است بعضی اتفاق بود است و بعضی نیست و بعضی است و بعضی نیست
نمی تواند شد و مردم هر چه از این دانند و ندانند و شوهر و علی است از دیگران و بعضی
ان است که بجز هر یک از غسل و غسل و نماز و سایر احکام نیست و بعضی است
میت شمع را شمع است و در بعضی و سایر فرق و اختلاف است و ظاهر واجب
نیاید مگر در حال تقیه و شهید می که در جهنم و با نام زمان کشته شدن باشد
و بعضی که مرده باشد و غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه ناز میکنند و با حجام می
که پوشیده است و دفن میکنند و بعضی گفته اند که در هر چه با حق کرکشته شود
است و خالی از خوف نیست و مشهور میان اصحاب آن است که هر گاه از عدت خصم
یافت شود که در حال استخوان باشد میباید و کفن میکنند و بعضی سرکفن در اینجا
واجب است و اگر بعضی باشد که در حال باشد تا دم بمیاید و اگر و بعضی آنست
اگر سینه را تنه میاید یا نه بخت کنند و هم حقیق است و جمیع استخوانهای میت را میاید
و بعضی که در حال استخوان باشد میباید آنست که در راه می چندی و دفن میکنند و بعضی
چند نفر واجب دانسته اند و بعضی که در هر چه با حق کرکشته شود
باشد غسل میدهند و کفن و دفن میکنند و بول و ناز نیست و بعضی گفته اند که در هر چه با حق
کفن میکنند و هر گاه چنانچه دانسته باشند سحر است که در دلت می چندی و دفن
کنند و بعضی

میکند و در نهایت آنست که بعضی مذکور نیست و بعضی نام شد است و بعضی طفلان هستند
که در این و در غسل و کفن و حیا و نماز و این احوط است و اگر خصم استخوان در آن
از آن بر روی باشد احوط آنست که غسل و کفن و دفن بکند و اگر چه ظاهر مردم
و سوا است و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادرش باشد که نفاذ شده
بچرخ می و در دل و لا با آن است و میکند و میباید آنست که در هر چه با حق کرکشته شود
باشد شکم مادر را بشکافند از جانب چپ طفل را بر روی می براند و بعضی آنست
که شکم را بدون و واجب است که مرده را در غسل دهد و زن و زن از آن است
اول زن و شوهر که بقول شریع و اقوی هر یک یکی را غسل میباید داد و احوط
که از زن جدا در غسل دهد و نظر بعضی آنست که بعضی آنست که در دلت می چندی و دفن
مخصوصا مرده زن را در دو جای آنست که آقا و کثیر مرده را غسل دهد هر گاه زن و گاهی
در دو عه کی نبوده باشد و در غسل کفن را داخل است و ساق جای آنست که
مرده بعضی دختر مرده را در دو عه زن و زن جنبه بر سر شاه را در هر دو بعضی در
خمس ساله نیز میباید که در آن جهنم هر گاه مرده می فوت شود و غریب باشد که او را غسل
دهد زن محرم او را غسل میباید داد و زن جدا در دو عه چنان است هر گاه زن فوت شده
باشد و ظاهر این حال با اختیار محرم که یکی را غسل میباید داد و اما احوط آنست
که نامکن باشد زن و زن و مرده را در غسل دهد و اما کیفیت غسل بعضی آنست
که پیش از غسل کفن را معذنی کنند و اول جن و اول زنان ستر بپوشانند و بعد از آن هر یک

از غسل دادن و کندن کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام دیگر و بعضی است بعضی
بر وجهی است که یکی بکند از همه و بعضی دیگر و اگر هر یک کند همه قیامت می شود و بعضی
مالا آنست که لا بد است بعضی اتفاق بود است و بعضی نیست و بعضی است و بعضی نیست
نمی تواند شد و مردم هر چه از این دانند و ندانند و شوهر و علی است از دیگران و بعضی
ان است که بجز هر یک از غسل و غسل و نماز و سایر احکام نیست و بعضی است
میت شمع را شمع است و در بعضی و سایر فرق و اختلاف است و ظاهر واجب
نیاید مگر در حال تقیه و شهید می که در جهنم و با نام زمان کشته شدن باشد
و بعضی که مرده باشد و غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه ناز میکنند و با حجام می
که پوشیده است و دفن میکنند و بعضی گفته اند که در هر چه با حق کرکشته شود
است و خالی از خوف نیست و مشهور میان اصحاب آن است که هر گاه از عدت خصم
یافت شود که در حال استخوان باشد میباید و کفن میکنند و بعضی سرکفن در اینجا
واجب است و اگر بعضی باشد که در حال باشد تا دم بمیاید و اگر و بعضی آنست
اگر سینه را تنه میاید یا نه بخت کنند و هم حقیق است و جمیع استخوانهای میت را میاید
و بعضی که در حال استخوان باشد میباید آنست که در راه می چندی و دفن میکنند و بعضی
چند نفر واجب دانسته اند و بعضی که در هر چه با حق کرکشته شود
باشد غسل میدهند و کفن و دفن میکنند و بول و ناز نیست و بعضی گفته اند که در هر چه با حق
کفن میکنند و هر گاه چنانچه دانسته باشند سحر است که در دلت می چندی و دفن
کنند و بعضی

میکند و در نهایت آنست که بعضی مذکور نیست و بعضی نام شد است و بعضی طفلان هستند
که در این و در غسل و کفن و حیا و نماز و این احوط است و اگر خصم استخوان در آن
از آن بر روی باشد احوط آنست که غسل و کفن و دفن بکند و اگر چه ظاهر مردم
و سوا است و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادرش باشد که نفاذ شده
بچرخ می و در دل و لا با آن است و میکند و میباید آنست که در هر چه با حق کرکشته شود
باشد شکم مادر را بشکافند از جانب چپ طفل را بر روی می براند و بعضی آنست
که شکم را بدون و واجب است که مرده را در غسل دهد و زن و زن از آن است
اول زن و شوهر که بقول شریع و اقوی هر یک یکی را غسل میباید داد و احوط
که از زن جدا در غسل دهد و نظر بعضی آنست که بعضی آنست که در دلت می چندی و دفن
مخصوصا مرده زن را در دو جای آنست که آقا و کثیر مرده را غسل دهد هر گاه زن و گاهی
در دو عه کی نبوده باشد و در غسل کفن را داخل است و ساق جای آنست که
مرده بعضی دختر مرده را در دو عه زن و زن جنبه بر سر شاه را در هر دو بعضی در
خمس ساله نیز میباید که در آن جهنم هر گاه مرده می فوت شود و غریب باشد که او را غسل
دهد زن محرم او را غسل میباید داد و زن جدا در دو عه چنان است هر گاه زن فوت شده
باشد و ظاهر این حال با اختیار محرم که یکی را غسل میباید داد و اما احوط آنست
که نامکن باشد زن و زن و مرده را در غسل دهد و اما کیفیت غسل بعضی آنست
که پیش از غسل کفن را معذنی کنند و اول جن و اول زنان ستر بپوشانند و بعد از آن هر یک

نقل کند تا حق هم گناهان ادا یا عجز و سستی است که هر چه که از یوسف بیت را بخواهد
بیاورد از نامزد و ولدش باشد و سبقتش که فعل و وقت از اینها سبقت باشد
و کی دانی در هر یک از قبل یکدیگر وقت سر از این باشد که با فعل در آن کی دانی و در وقت
که با فعل را بخواهد که در آن کی دانی و فایست کند برین نه و اگر میباید باشد که فایست خا در وقت
برین نه و دستور دارد و مگو و هست میت را با بکر هم فعل و دانی مگو و حال از دست
و مگو و هست که میت را در میان پای خود بگیرد و با بکر مگو و هست که تا حق میت را بگیرد
یا بخواهد و مگو و میت را نماند و اگر بگیرد تا حق و معنی را از طرفی و صافش و شل و سفت
باشد که در پیش از حق میت را که داد و نماند و میت و حق فعل است که در دانی از حق میت را
با حق کند شد و عجزت سادق داد و دهنده بود که با حق و دانی کند و در هر یک از حق و دانی
بگیرد که با صراح فعل دهند و لوط است که در پیش فعل دهند و کی پیش از حق و دانی
اوط است که در سرش و کی دیگر از آن فعل دهند و کی با هم میت را فعل و دانی
و که دهنده باشد که پیش است از هم باشد نیم دهند میت را و خواهی است تمام کافیت
و نیم لوط است و دهنده است که نیم را بخواهد بداند که میت کند که نیم میوه است
بدان از تسلیم یا سدی که از حق و صراح از نصف اگر با بکر است از با و میوه است و نیم و کما
صد کند که نیم میوه ای است از اول و فعل که از حق میوه است از اول و نیم و کما
و میت میت کند و دست خضر و یحیال زند و در پیش از میت کند و کی در پیش از میت
میت کند و دهنده از دانی و دانی و میت کند و کی در دانی و میت کند و کی در دانی

رو بیک بوی دستهای خست و اگر بهت حرم با ستمه اهل خانه نهد و حوض
در آن کون عین است و اجل است که مرتبه کن کنش و آنکه علم افکند
که اهل انک است که نواف تا بعضی را بعضی را بشود و بعضی گفته اند که سست است
که سست را هر چند و نا باها برسد و دم پهل است و قوم سزاسری که هیچ
پوش و بعضی علم افکند که بر آن است و دوز سزاسری دجا باز است که جای
یک سزاسری و یک کنش که عی سزاسری باشد و این قول ظاهر است و اول
معتبر بر این دلالت دارد و اول است که اینجا اثر نک کند و با ضرر یک سزاسری
کافیت و با دیگر کف و بعضی موده باشد و اول است که کف زن زن نیز مری
و اول است که کف زن زبوست موده باشد و معتبر است که زن پنم و موده
و معتبر است که زن پنم سغیر موده باشد و معتبر است که سزاسری بالان
بله و سزاسری حشر باشد و آن جا نه بوده که زن بی و موده و حال معلوم نیست
و دوز نیست که اگر جای این فطی سفید کند و نه باشد و علما گفته اند که سزاسری
که دجا سبب لغافرا جای است سست از دوز و بعد از آن جانب راست لغافرا
و بعد از سبب سست و معتبر است که سبب کند اگر چه سست و خطی سست
است و سست که خضر و بل که خضر سبب پنم و طوطی اقل سزاسری و پنم باشد و پنم
دست زاده کند سزاسری و پنم که سزاسری افکند و هر کبیت بر بداند و سزاسری
و پنم معتبر که زن باشد و پنم که سزاسری افکند و هر کبیت بر بداند و سزاسری
و پنم معتبر که زن باشد و پنم که سزاسری افکند و هر کبیت بر بداند و سزاسری

[illegible]

نایدت بخت چو سید شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بود باشد ششست درازمان
قبر بان طشت و آتشا بهر بهرند و بنویسد بهتر است هفتصد هزاره با بخت عین
شد باشد و بعضی نظر بر آن لازم باشد و گفتن بر اینان هفتاد بنویسد و این احوط
و بعضی گفته اند که مؤلف است گفتن ما با این بخت و گفته اند از مشایخ شیخ شهاب الدین که
در حال گفتن زیادت است که باها بی احتیاج قبله باشد و کسی که در صورت جهاد با نام گفته
شد باشد جزو اخلاصی بدین زمان از مسکنند و عمل میبندند و اگر سر برید باشد در
ضلعی اول سر را بنویسد و آخر برید و بعضی گفته اند که اگر خوف شد شود یکی و سی
میرند تا ناید شود و از حضرت صادق علیه السلام نقل است که در هر یک بخت کسی از ششست که اول
خون را بنویسد و آب بر او میریزند و دست بر پایش نهی مالند و بر چرخ است از این
و کافور میکشند و در حکم کسی بنویسد و هم بخت اگر کوفش برید باشد و جدا شد باشد
کافوری باشد و بعضی شرح بر حالت و بعضی بول میکشند و در بعضی بنویسد که خوف
بیشتر نیاید و اگر سر بریدن بول جدا شد باشد در غسل اول سر را بنویسد و بعد از آن
بدن را و بعضی سر را بالا بر کنند میکشند و بعد از آن سر را بر روی کوفش میکشند و در دو
میان کف می بیند و در هنگام یک دفع سر را بایست میگذرد و در دو محلی میکشند
و بعضی بر احتیاج قبله و دیگر دانند در زمان عین است و این نام و اول طشت
به هر ساله نان که علم دعوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بخانه آمد و از آن
ساقط میشود و واجبست نماز هر شب بعد از شصت و شصت که باغ باشد بخان و در شهر

واقعی آن است که بر طفلی که شش ساله تمام شد یا شد نازار باجیل است و ظاهر
بعده قریب اکتفا خواندن و دگر سخن شنیدن و هرگز سؤالاتی نپرسیدن و با ندی بیست
داشته اند و بعضی بدقت و لطیف ناز میگردانند و بیانی نیست ناز که در گفتار و خارج
و ناهیبان که مدوا و اهل بیت علیهم السلام داشته باشند و ثایبان که گفته علیهم السلام مدوا خوانند
با یکی که در حد فاشان حلول کرده است و در هر دو نهادن از هر کدام سبب میباشند و بعضی
ایشان از خفا لغات خلاف است و ظاهر هر یکی باشند میان اگر ناز نکند و یا میکنند
و صفا و بکلی بگویند و در بکلی چه بگویم و غریب و لغت کنند و در موضع تعجب و شگفتی
که در سزا و در پی مردم خواندند و در وقت اوست و بنا و غیره و بعضی گفته اند که حضرت
پیشان ناز با جماعت میخواند و در اطفال میخواند و در اطفال است که ناز خواند آنرا این
صفت گفت و در هر وقت بگردد و بخواند و هر یک از اینها است نسبت بزند و در آن وقت
از نازان و در وقت از خود فایده استیغفار نمی داشته باشد و هر کس را اقتضا داشته باشد
مستتر از عدم و در جمعی از آنست که زن بی نازی زنان بکشد و با او شادان در بازیافت
بایستد و مرد باید که بی بایستد که چه تمام شود بکشد و یکی زنان را مردان جمع شوند
زنان در هر وقت دان بایستد و یکی مایه ناز باشد شش است که در هر وقت بیاید و باشد
نسبت و واجب است که ناز نگذارند و در بعضی بایستد و در بعضی بیاید بیاید باشد
باشد اگر تمام باشد و در تمام و در هر یک از اینها است که ناز خواند آنرا این
بیان نباشد و در بعضی است که در بیشتر و در بعضی ناز خواند و در بعضی ناز خواند
مستتر از عدم

تخبر المولى بنيت والوفايات وبعد ان جعلهم الله افقر لم يزل يثب فيكم عزم ما يكون دفع
مجد من عبادت ووافي مشهور من ان است كمد بعد ان ثبت بكونه الله
الكن انصداك لا اله الا الله فعدوا لاسمك واسعد الله عمدا عبدك ورمولك اسلكه
بالحق فيبقي في قرابتك ولا تلتا عذرا بكونه الله ان الله كرم على عبيده والي
عبيد في ذلك على عبيد والي عبيد في ذلك على عبيد ما صليت وبالكنت
وتجست على اهلهم والي اهلهم الذي عبيد عبيد وصل على جميع الميامين والمسلمين
بكونه الله ان الله اعز للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء
منهم والاهل قانت تابع بيتنا وبناهم بالخير ايت اليك جميعا الدعوات اليك على كل شيء
قد جرب بكونه الله ان الله اسلك هذا صيدك واني عبيدك قانت ايتك قول
ليك قانت اعلم به عينا حين منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به
منا الله ان كان عينا في ذوقنا به وان كان سبيغا فجا ورمولنا فافتر
له الله ان الله عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر
وتجست ما انتم الا عبيد بكونه الله ان الله فافتر منور وكونه بكونه
الله ان الله عبيدك والي عبيدك والي عبيدك قانت ايتك قانت ايتك
منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به عينا منها الله ان كان عينا
منزهة في احسانك قانت ايتك سبيغا فجا ورمولنا فافتر هو الله الله الله
عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر وتجست بالانتم
الاجم والاهل

باسم الله الرحمن الرحيم واو بعد ان جعلهم الله افقر لم يزل يثب فيكم عزم ما يكون دفع
مجد من عبادت ووافي مشهور من ان است كمد بعد ان ثبت بكونه الله
الكن انصداك لا اله الا الله فعدوا لاسمك واسعد الله عمدا عبدك ورمولك اسلكه
بالحق فيبقي في قرابتك ولا تلتا عذرا بكونه الله ان الله كرم على عبيده والي
عبيد في ذلك على عبيد والي عبيد في ذلك على عبيد ما صليت وبالكنت
وتجست على اهلهم والي اهلهم الذي عبيد عبيد وصل على جميع الميامين والمسلمين
بكونه الله ان الله اعز للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء
منهم والاهل قانت تابع بيتنا وبناهم بالخير ايت اليك جميعا الدعوات اليك على كل شيء
قد جرب بكونه الله ان الله اسلك هذا صيدك واني عبيدك قانت ايتك قول
ليك قانت اعلم به عينا حين منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به
منا الله ان كان عينا في ذوقنا به وان كان سبيغا فجا ورمولنا فافتر
له الله ان الله عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر
وتجست ما انتم الا عبيد بكونه الله ان الله فافتر منور وكونه بكونه
الله ان الله عبيدك والي عبيدك والي عبيدك قانت ايتك قانت ايتك
منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به عينا منها الله ان كان عينا
منزهة في احسانك قانت ايتك سبيغا فجا ورمولنا فافتر هو الله الله الله
عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر وتجست بالانتم
الاجم والاهل

في ذوقنا به الله ان كان عينا في ذوقنا به وان كان سبيغا فجا ورمولنا فافتر
له الله ان الله عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر
وتجست ما انتم الا عبيد بكونه الله ان الله فافتر منور وكونه بكونه
الله ان الله عبيدك والي عبيدك والي عبيدك قانت ايتك قانت ايتك
منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به عينا منها الله ان كان عينا
منزهة في احسانك قانت ايتك سبيغا فجا ورمولنا فافتر هو الله الله الله
عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر وتجست بالانتم
الاجم والاهل

في ذوقنا به الله ان كان عينا في ذوقنا به وان كان سبيغا فجا ورمولنا فافتر
له الله ان الله عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر
وتجست ما انتم الا عبيد بكونه الله ان الله فافتر منور وكونه بكونه
الله ان الله عبيدك والي عبيدك والي عبيدك قانت ايتك قانت ايتك
منزهة به الله اننا لانعلم فيها الاكبر قانت اعلم به عينا منها الله ان كان عينا
منزهة في احسانك قانت ايتك سبيغا فجا ورمولنا فافتر هو الله الله الله
عبيدك في اهلنا عبيدك ولتلف على اهلنا في التايير فافتر وتجست بالانتم
الاجم والاهل

۱۰۰

اربعین
اربعین
اربعین

هو
اربعین
اربعین
اربعین

